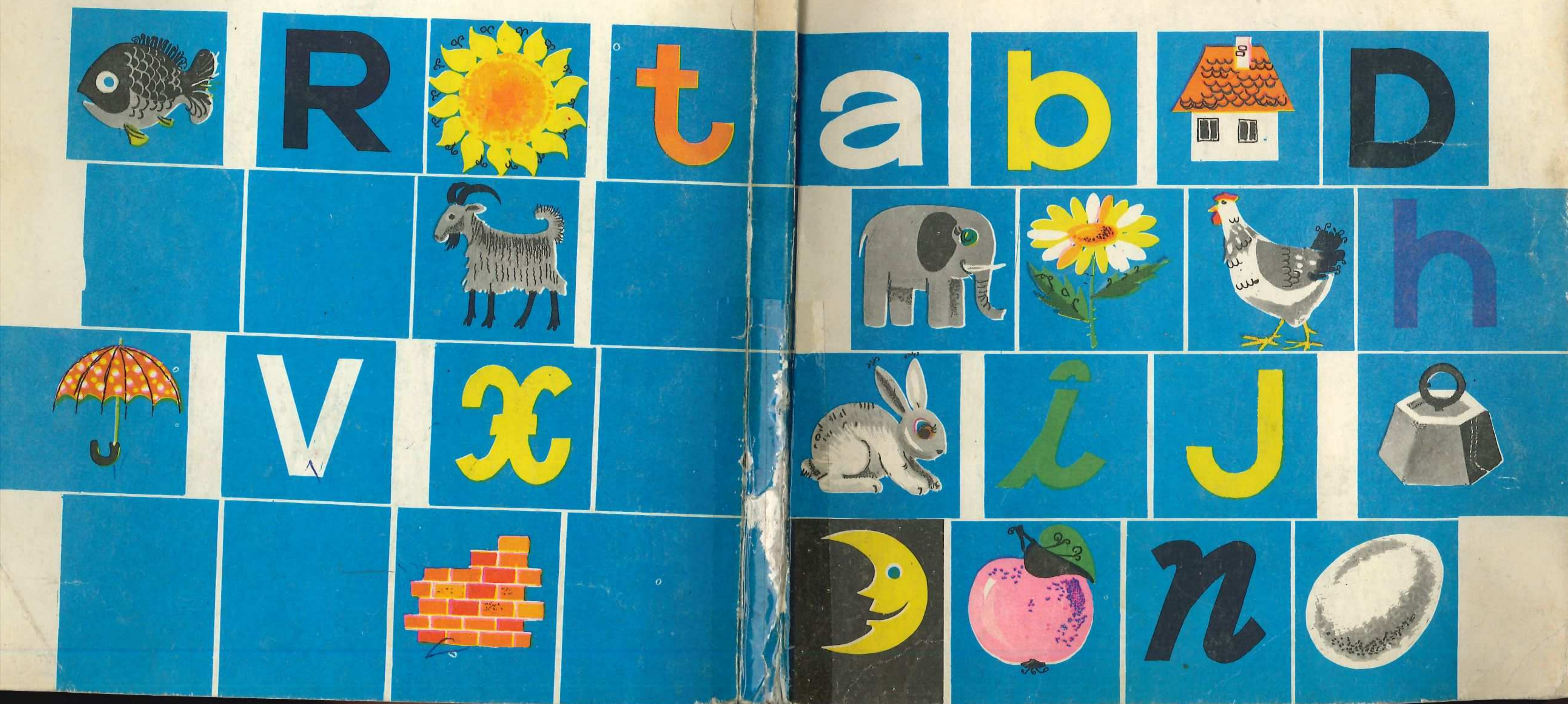
Lei 8

Editura didactică și pedagogică, București — 1982

Abecedar

Maria Giurgea
Maria Georgescu-Boștină

Abecedar

Cisman Daniel
cl. IV - B.

Maria Giurgea
Maria Georgescu-Boştină

Abecedar

Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti

Manualul a fost elaborat în conformitate cu programa școlară a Ministerului Educației și Învățămîntului aprobată cu nr. 52449/1969 și revizuit în anul 1975.

Abecedarul a fost pus în discuția învățătorilor din județele: Ialomița, Brașov, Teleorman, Buzău, Vaslui, Constanța, Satu-Mare, Mehedinți, Brăila și municipiul București.

Redactor: *Gavrilă Tudora*
Tehnoredactor: *Ion Teodorescu*
Ilustrația: *Coca Crețoiu*
Texte caligrafice: *Constantin Vlădescu*

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România

Imnul de Stat al Republicii Socialiste România

Muzică de Ciprian Porumbescu
Text adaptat

**Trei culori cunosc pe lume,
Amintind de-un brav popor,
Ce-i viteaz, cu vechi renume,
În luptă triumfător.**

**Multe secole luptară
Străbunii noștri eroi,
Să trăim stăpîni în țară,
Ziditori ai lumii noi.**

**Roșu, galben și albastru
Este-al nostru tricolor,
Se înalță ca un astru
Gloriosul meu popor.**

**Sîntem un popor în lume
Strîns unit și muncitor,
Liber, cu un nou renume
Și un țel cutezător.**

**Azi partidul ne unește
Și pe plaiul românesc
Socialismul se clădește
Prin elan muncitoresc.**

**Pentru-a patriei onoare,
Vrăjmașii-n luptă-i zdrobim.
Cu alte neamuri sub soare,
Demn, în pace, să trăim.**

**Iar tu, Românie mîndră,
Tot mereu să dăinuiești
Și în comunista eră
Ca o stea să strălucești.**

«Hai să ne unim popoare
În luptă cu mic, cu mare,
Să trăim liberi sub soare
Fără arme nucleare!

Să strigăm cu toţii iară,
Cei ce vor război să piară,
Să fie flori pe cîmpie
Şi-o lume de omenie!

Iarba rea din holde piară,
Din lume ura dispară,
Toţi cei cu inimă bună —
Est şi Vest — mînă în mînă.

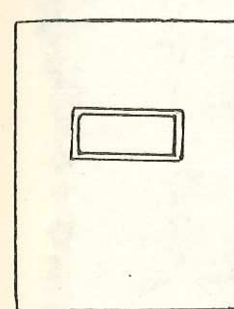
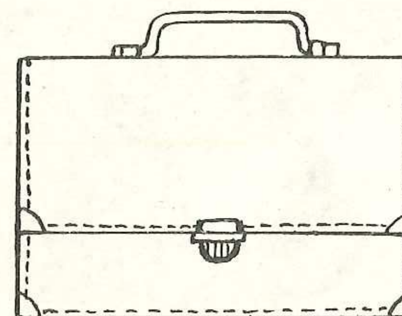
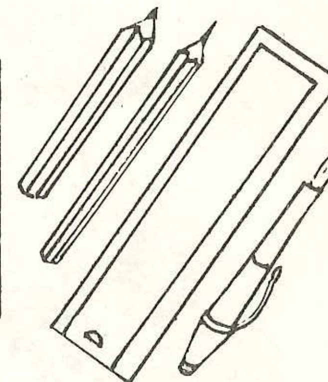
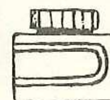
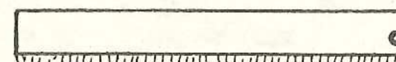
Din Pirinei la Carpaţi
Să trăim uniţi, ca fraţi
În muncă, pace deplină.
S-avem o viaţă senină.

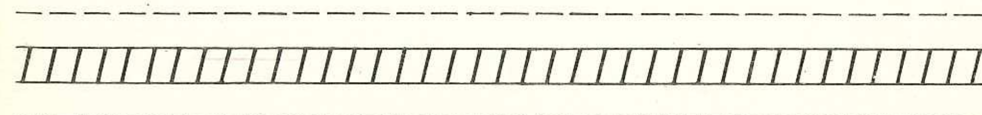
Să facem din tun tractoare,
Din atom lumini, izvoare,
Din rachete nucleare
Pluguri de arat ogoare.

Noi sîntem Puterea Mare.
Hai la luptă, deci, popoare!
Pentru pace şi dreptate,
Pentru viaţă-n libertate!»

(Din cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la grandioasa adunare populară de la 5 decembrie 1981, consacrată dezarmării şi păcii)

II

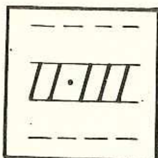
II II II II II II II II II II II II II II II II

III

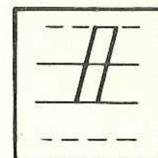

III III III III III III III III III III III III III III III III

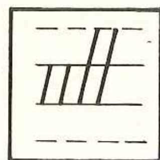

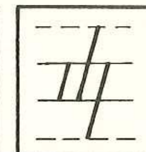

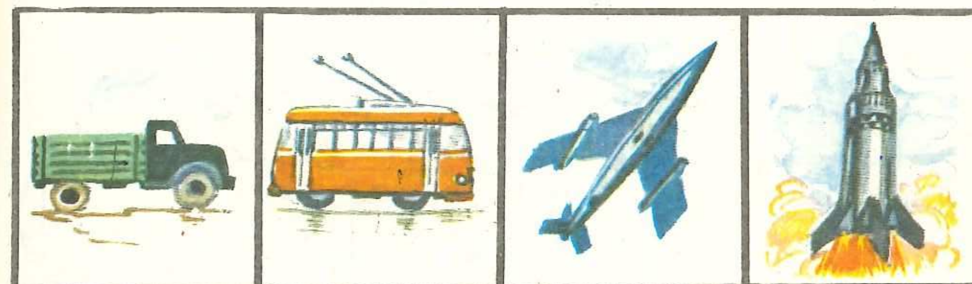

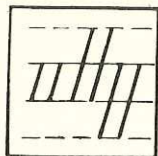
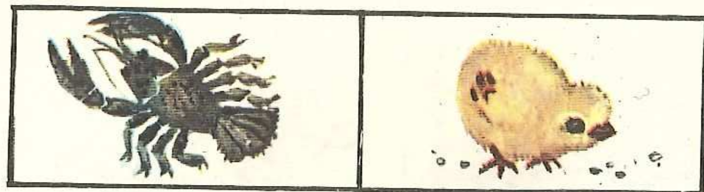
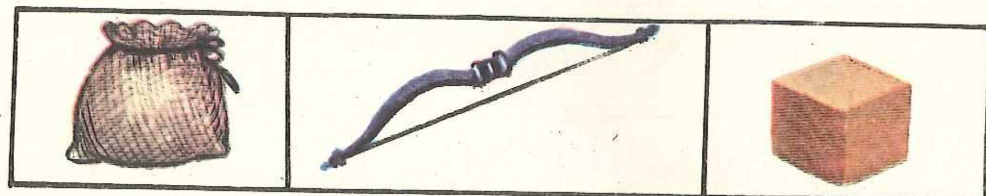
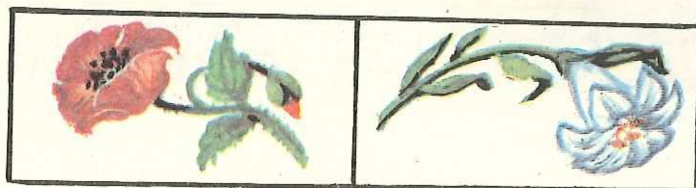
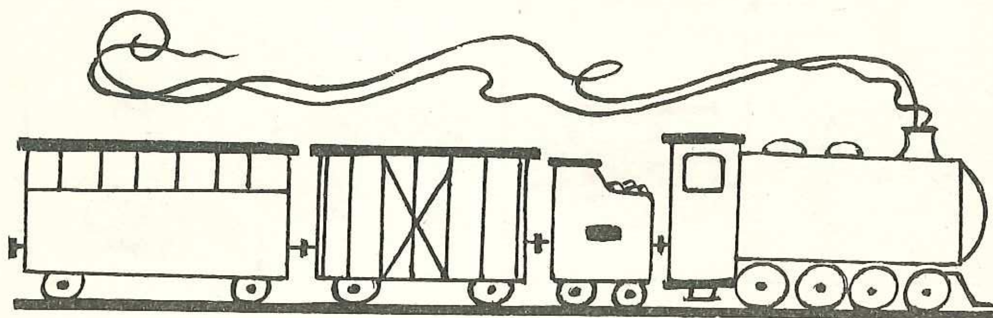
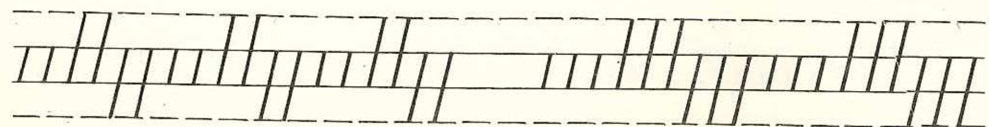

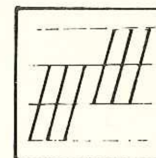

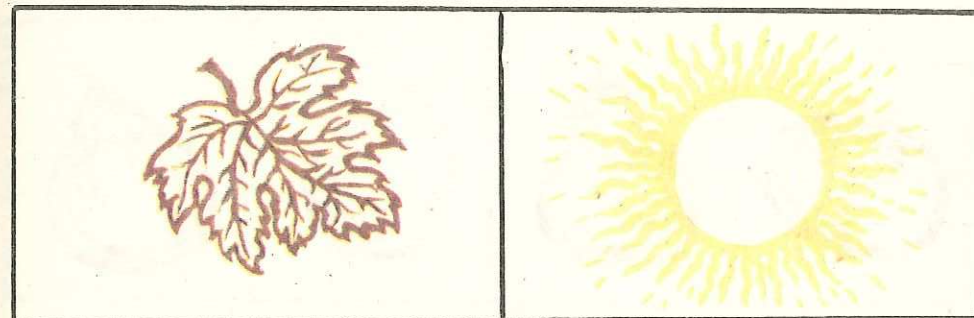
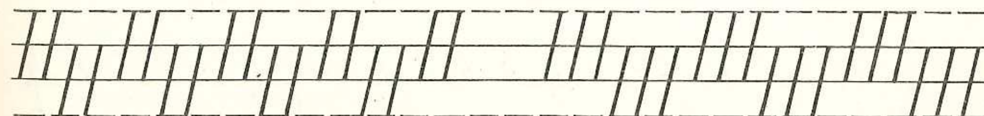

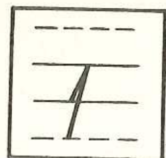

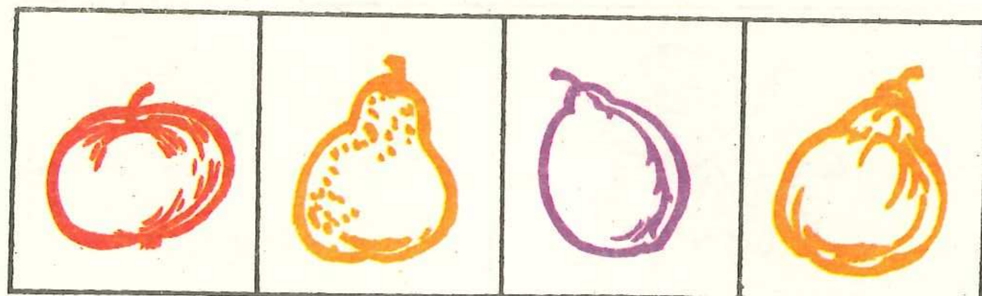

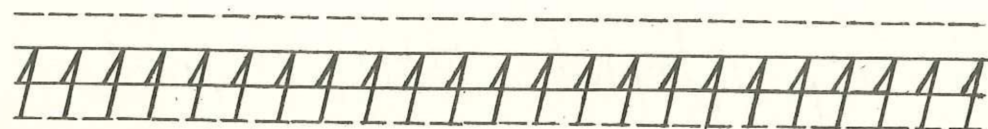

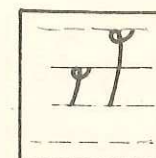

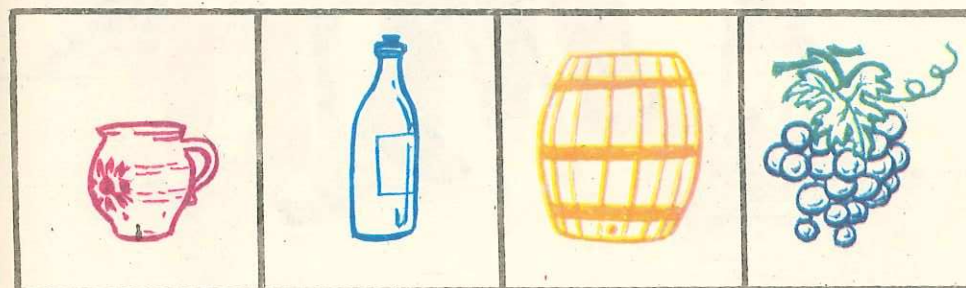

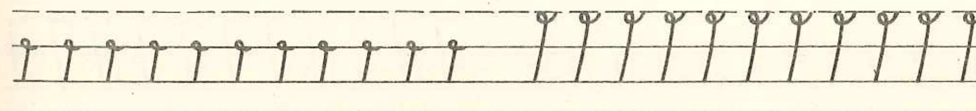

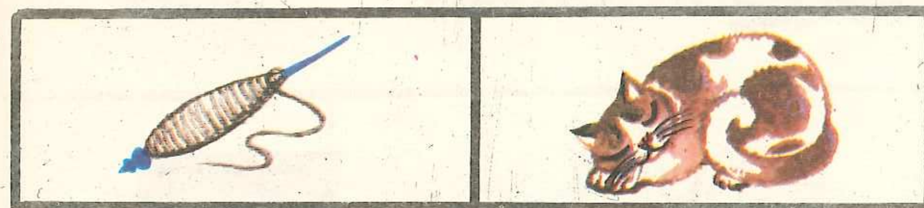

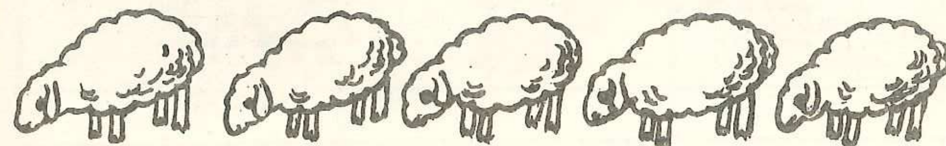

o

o o o o o o o o o o o o o o o o

c ɔ

c c c c c c c c ɔ ɔ ɔ ɔ ɔ ɔ ɔ ɔ

a

a _ a _ _ a _ _

a a a a a a a a a a a a

A

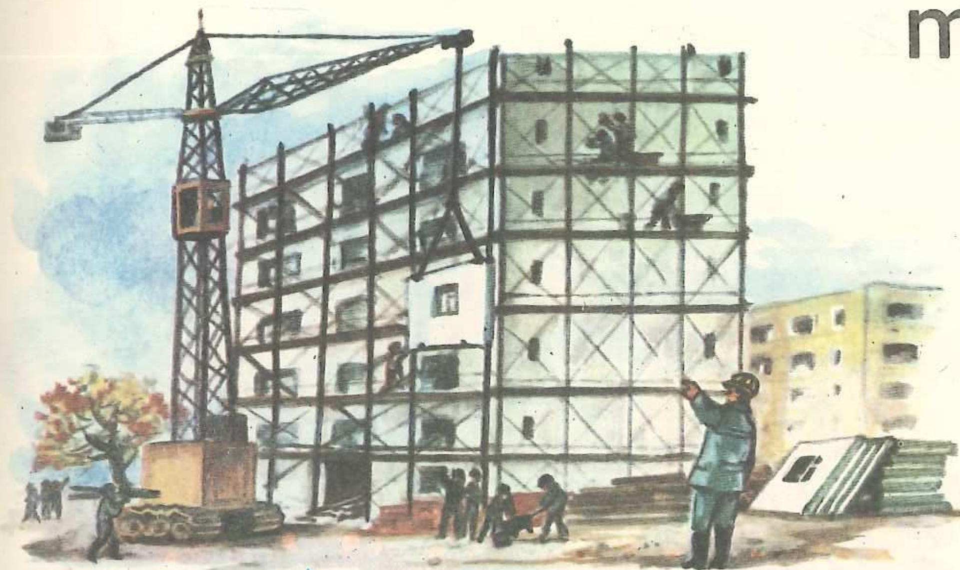

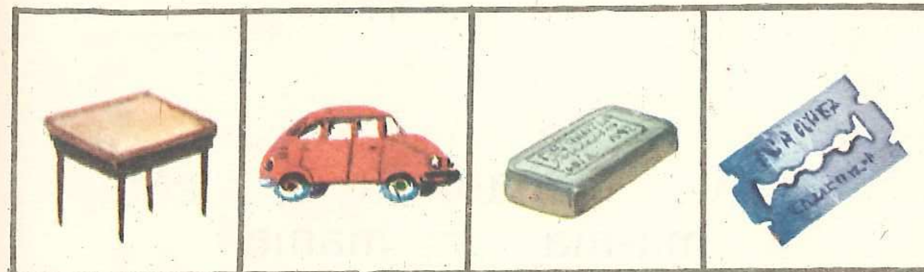
A _ A _ _

a a a a a a a a a a a a

A A A A A A A A A A A

m

ma _ ma _ _ _ ma _ ma

a a a a a a a a a a a a

m m m m m m m m m

ma

ma-ma

ma-ma mama

m m m m a a a a

mama mama mama

M

Ma _ a	_ ma	A _

A a	M m	A a	M m
ma	Ma	ma	Ma

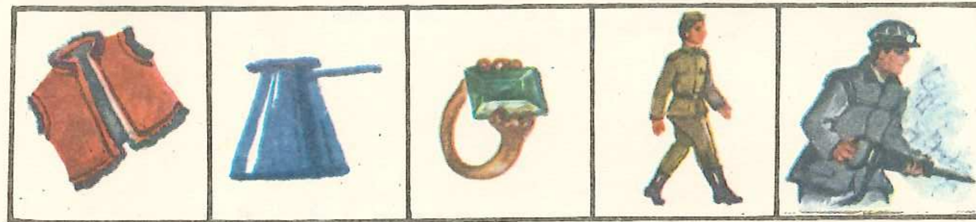
M M M M M M M M M

m M m M m M m M

i

Mi-mi Mi _

i _ i _ i _ mi _ _ mi _

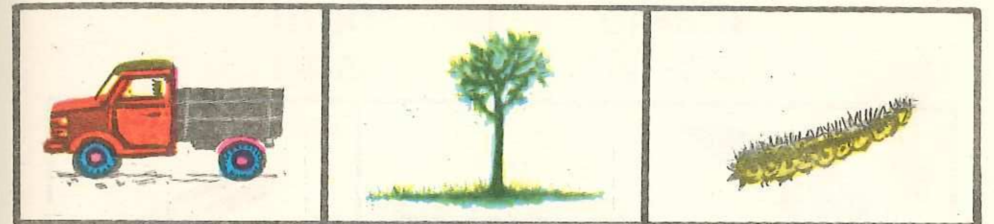
i i i i i i i m m m m

Mimi Mimi Mimi Mimi

I

I _ I _ _

_ mi _ _ mi _ _ mi _

ma _ | Mi _ | mi _

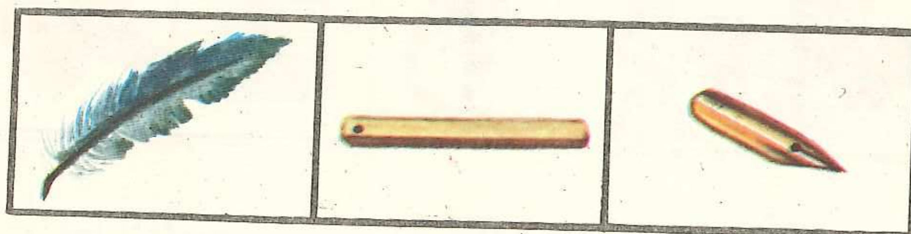
I I I I I I I I I I I I I I I

i I i I i I i I i I i I i

n

ma-ma | na-ni
mama | nani

_ na   _ ni _   _ ni _

n n n n n n n n n

nani nani nani nani

N

A-na | Na-na
I-na | Ni-na

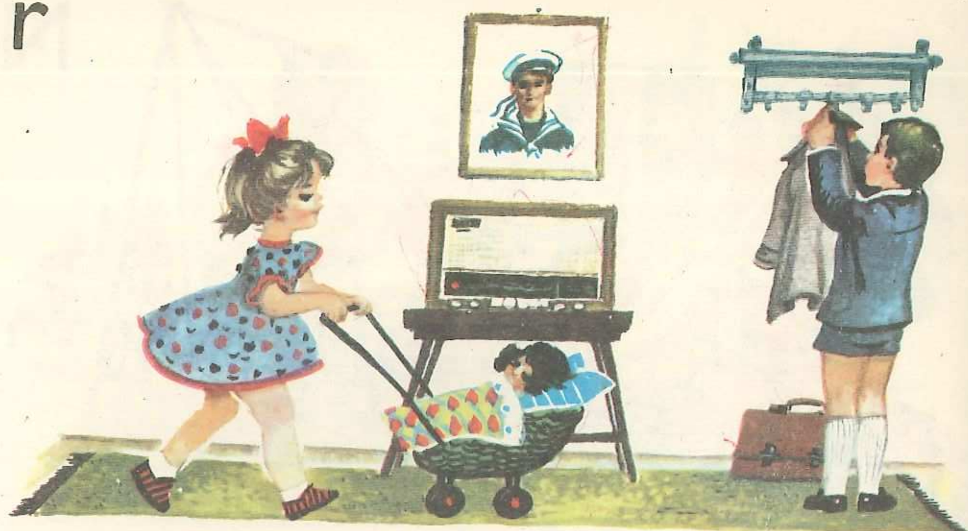
Ana   Nana   Ina   Nina

_ ma   A _
_ ni   Ni _

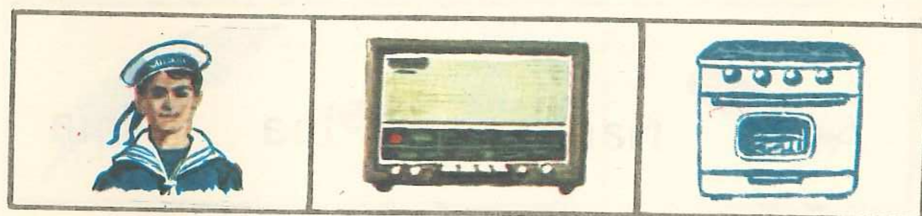
N N N N N N N N N N N

Nana Nina Ina Ana

r

ma-ma | Ma-ra
ra-ma | na-ra

ma-ri _ ra _ _ a-ra _

rama mama nara Mara

r r r r r r r r r r r

rama rama nara nara

R

Ri-ri Ma-ra

_ na _ ni _ ra _ _ i-na

Ri _ | ra _ | Ma _

R R R R R R R R R

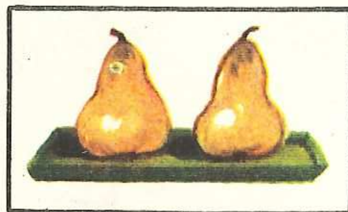
Riri Riri Mara Mara

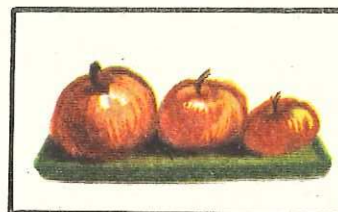
e

ma-re me-re	a-re me-re	A-na I-na

Ana are mere.

_ re   me _

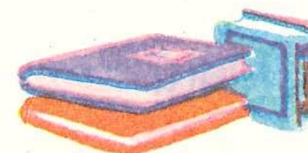
e e e e e e are mere

Ana are mere.

E

ra-ma ra-me	ma-re me-re	ne-ne E-ne

Ene are .

me _ | _ re | ne _

E E E E E E E E E E E E E E

rame nene mere Ene

U u

U - u - u!

me-re ma-re	ma-re Ma-ra	me-re mu-re

Nina are mere.
Mara are mure.

mu _

mu _

u u u u u mura mure

Mara are mure.

ea

Ura! Ura!

mu-re mu-ra	u-ra A-u-ra

Aura e mare.

Ea are un

U — | A — ra | mu —

U U U U U Ura! Ura!

Aura e mare.

C c

Cu-cu! Cu-cu!

Ni-na
Ni-cu

nu-ca
Mi-ca

ca-na
A-na

Mica are [flori]. Ea e mare.

Nicu e cu mama.

c c c c c cana nuca

Nicu e cu mama.

Ni-cu	Ri-ca
Mi-ca Ri-ca	ca-re ca-ri-e

— Rica are carie?

— Nu! are carie.

Ni — | — ca | ca —

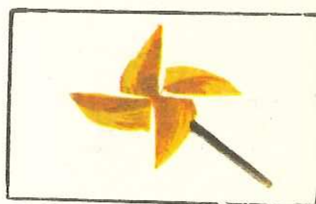
C C C C C C Cu-cu! Cu-cu!

Rica nu are carie.

O o

a-re	u-na	Ri-ca
o-re	u-nu	No-ri-ca
o-ra	O-nu	Mo-ni-ca

Monica are o .

mo _ _

Onu are o .

Norica are o .

ro _ _

o o o o o o o ora ore

Monica Norica Rica

u-na	o-re
u-nu	a-re
un	am

am	un
om	an
ou	ac
cu	au

Anica are .

Onica are un ou.
E un ou mare.

un ou	o ca _
un ac	o nu _
un om	o ma _

O O O O O O Onu Onica

Onica are un ou.

L
l

ea e-le	e-le la-le-le	Li-na A-li-na	a-le a-lo

Alina e cu Lina.
Alina are un an.
Lina e mare.
Ele au lalele.

— Alo! Mama mare?

_ le | la _ le | Li _

l l l l l l l l l ele lalele
Ele au lalele.

lu-na Lu-ca	a-lu-na a-lu-ne	au ai	mi-ne mi-na

Luca e la mine.
— Luca, ai alune?
— Am un cu alune.

_ li _   _ le _   lo _ _

L L L L L L Lina Luca
Luca are alune.

Ă ă

ma-ma	a-ră	nu-că
ma-mă	ca-ră	mi-că

Lică e mare.
Mălina e mică.
Ea e cu mama.
— Mamă, Lică ară!

mamă	mură
ramă	nară
lamă	cară

ă ă ă ă ă ă Ă Ă Ă Ă Ă

mică mamă ară Mălina

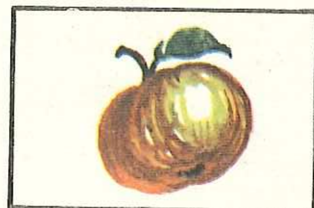
co-că	o-ră	A-li-na
co-cor	o-rar	Că-lin

Călin e cu Alina.
— Căline, un cocor!
— O, un cocor mare!

— lin	— ră	co —

Călin e cu Alina.

nu-că | cu-cu | mă-rar
nuc | cuc | rar

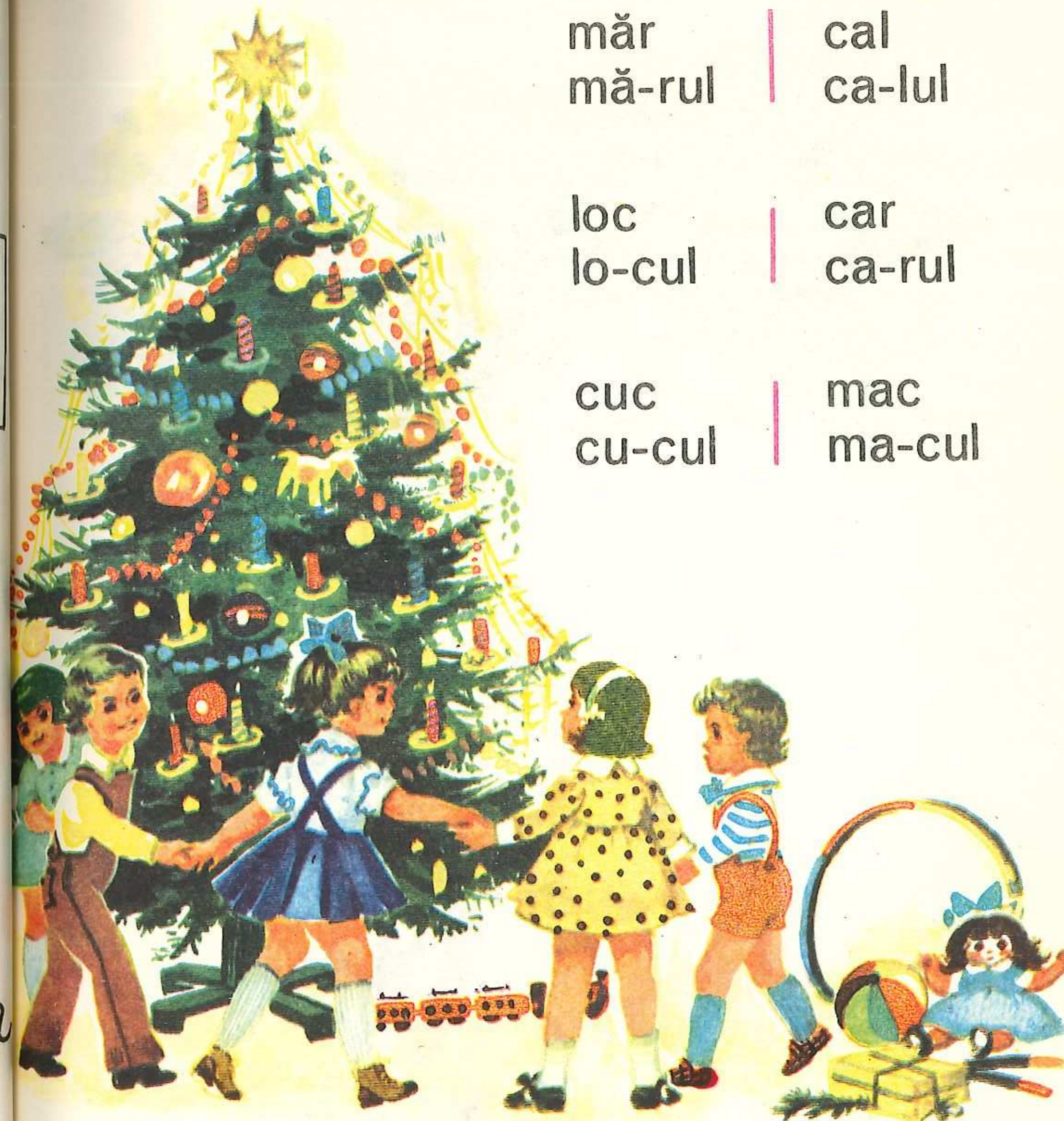

rac | măr | cal

lac | car | lan | mac
loc | cor | lin | mic

nuc *rac* *car*
cuc *rar* *cor*

lan *mac* *lac*
lin *mic* *loc*

măr | cal
mă-rul | ca-lul

loc | car
lo-cul | ca-rul

cuc | mac
cu-cul | ma-cul

Aurel Corina Irina Marin

T
t

Toc! Toc! Toc!

loc	tac	ta-tă
lac	toc	la-tă
lat	tot	ia-tă

Toma e cu tata.

— Tată, iată o .

— Ea are un tare.

t t t t t t t t t t t t t t t t

tare tot iată tată

ce

car	ce	Eu cer.
car-te	ce-re	El ce-re.
		Ea ce-re.

Tică e cu Marcela.
Marcela ia o carte.
— Ce carte ai luat?

— O carte cu .

Tică cere un toc.

ta _ | _ ce | ce _ | _ tă

T T T T T T T T T T T T ce cere

Tică cere un toc.

V
v

vi-e	oi	me-re
vi-ne	voi	ce-re
vin	Voi-cu	cer

La vie

Noi avem o vie.
La vie e un nuc.
Voicu vine la vie.

El cere un

Eu iau o nucă.
— Ce nucă mare!

ce-re | re-ce | vo-ce

v v v v v vie vin voce

Noi avem o vie.

a-vi-on	văr	re-ce
a-vi-o-nul	vă-rul	e-li-ce

Vărul meu

Vicu vine la noi.
E vărul meu.
El are un avion.
— Ce elice mare are avionul!

— vi — | vă — | — — ce

V V V V V V V Voicu

Vicu e vărul meu.

p
P

pe-nar pe-na-rul pe-na-re	ca-pac ca-pa-cul ca-pa-ce

pă-un pă-u-nul	pic pic-tat	co-lo-rat co-lo-ra-te

Penarul

Pavel are un penar. Pe capac e pictat un păun.
Vine Marica. Ea cere o linie.
Pavel caută linia.
— Pavele, tu ai pictat penarul?
— Nu.
— Ce pene colorate are păunul!

p p p p p p p p p p p
pic păun penar capac

ci

a-ni-mal a-ni-ma-le	e-li-ce pi-tu-li-ce	el ci-tea ea ci-tea

pe-li-can	a-rici

Cartea lui Paul

Paul citea o carte.
La el a venit Mircea.
— Ce carte e, Paule?
— O carte cu animale. Uite o vulpe, un lup, un arici, un pelican, o pitulice.
— Ce multe animale!

P P P P P P Paul Pavel
Paul citea o carte.

S
s

sa-ni-e	ve-sel	a-lu-ne
sa-ni-a	ve-se-lă	a-lu-ne-că

El cum-pă-ră. | El a cum-pă-rat.

Sania

E iarnă.
Tata a cumpărat o sanie.
Vasile se urcă pe sanie.
— U, u, sania mea!
Sania alunecă la vale. Ea lasă urme pe omăt.
Ce vesel e Vasile!

s s s s s s s s sanie vesel
Vasile e vesel.

ie

ca-să	es-te	ie-pu-re
a-ca-să	po-ves-te	Ie-pu-ri-că
min-te	toc	ve-cin
cu-min-te	toc-mai	ve-ci-nul

Poveste

Sorin este acasă.
— Mămico, cum este povestea cu Iepurică?
— Ascultă! Iepurică a pornit la vecinul său Rilă-Iepurilă. Pe cărare era vulpea cea rea. Noroc cu ursul care tocmai venea! Vulpea a plecat.
Ce cuminte este acum Iepurică!

—cin | ve—nul | — pu-re

S S S S S S S S S S Sorina
Sorina ascultă o poveste.

D d

es-te | ied | Sa-dul
pes-te | ie-dul | Sa-du-lui

El du-ce. | El a-du-ce.

Iedul lui Tudor

Peste apa Sadului este un pod. Pe pod vine Tudor. El duce acasă un ied.

— De la cine ai iedul, Tudore?

— De la nenea Dinu.

— Ce ied mic!

ie__ | mie__ | __ce | ci__

d d d d d d d dop pod

Tudor are un ied.

pi-tic
pi-ti-cul

lam-pă
lam-pa

a-pa-re
dis-pa-re

El a a-dor-mit. Ea a a-dor-mit.

Un vis

Dorina a adormit.

Apare un pitic. El e mic, mic de tot. Piticul duce o lampă. El ridică lampa. Se uită la Dorina.

Dorina sare din pat.

— Cine este?

Piticul dispare.

ce < __ | ci — | __ > ce

D D D D D D D D Dorina

Dorina a adormit.

Î
î

în-tîi în-tî-ia	pîi-ne pîi-nea	da-tă în-da-tă

El mă-nîn-că. Noi mîn-căm.	Eu mă î-nec. El se î-nea-că.

La masă

E ora mesei. Întîi iau loc la masă tata cu mama. Apoi, noi, unul cîte unul.

— Anca, ai uitat pîinea!

— Îndată, mamă!

Anca aduce pîinea la masă. Mîncăm supa. Pîrvu se îneacă.

— Pîrvule, mănîncă încet!

î î î î î î î îndată mîine

— Pîrvule, mănîncă încet!

du-ce con-du-ce	în-ce-pe în-ce-pem	mun-te pun-te	rîu rî-ul

Noi cîn-tăm.	Ei cîn-tă.

Noi cîntăm

Noi cîntăm în cor un cîntec de iarnă.

Irina, Aurica, Maricica, Sandu, Costel cîntă cu noi.

Cecilia ne dă tonul. Ea ne conduce. Acum, începem:

Vine iarna de la munte,
Peste rîu ea pune punte.

Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î Î

În cor cîntă: Irina, Sandu, Costel.

B
b

bu-nic	bar-că	par-te	dar
bu-ni-cul	bar-bă	îm-par-te	da-ruri

Bunicul

Bunicul a venit la noi. Ce bine ne pare!

— Bine ai venit, bunicule!

Bunicul ne sărută pe rînd. Apoi, el ne împarte daruri. Lui Bucurel îi dă o barcă. Mie îmi dă o tobă mică.

Ce bucurie pe noi!

bar__	bu__	__bă

b b b b b b b b bunic barcă

Eu am o tobă mică.

uă

bob	do-uă	El se ur-că.
bo-bul	no-uă	Ei se ur-că.
	vo-uă	

ca-ba-nă	pîr-ti-e

La cabană

Barbu e cu tata la cabană. Nu departe de cabană e pîrtia nouă de bob.

— Tată, ne dăm cu bobul?

— Da.

Ei se urcă în bob. Ce repede alunecă la vale!

do__	__uă	vo__
__uă	no__	__uă

B B B B B B B B Barbu

Barbu se urcă în bob.

oa

I-on	a-ră	roa-tă
I-oa-ne	moa-ră	roa-ta

soa-re	poa-le
soa-re-le	poa-le-le

La moară

E ora nouă. Tata vine acasă.

— Ioane, mîine ne ducem la moară să măcinăm.

Pornim cum răsare soarele.

Moara este la poalele dealului. Ea are o roată mare. Pe roată cade apa:

Taca, taca, tac!
Taca, taca, tac!

Ioana moară roată poale.
Moara are o roată mare.

vi-oa-ră	poar-tă	coar-dă
vi-oa-ra	poar-ta	coar-da

Mi-oa-ra	Toa-der

în-cear-că

Vioara lui Toader

Oana e la Mioara.

Se aude poarta.

— Cine vine?

— E Toader. El aduce vioara.

— Toadere, cîntă un cîntec!

Băiatul ia vioara în mînă. El încearcă să cînte. Se rupe o coardă. Toader îi pune o coardă nouă. Apoi, cîntă o sîrbă veselă.

Vioara are o coardă nouă.

joa-că	joc	vîj
joc	joi	vî-jî-ie
co-joc	jos	vî-jî-it

ju-că-ri-e	pa-puc	a-ju-tă
ju-că-ri-a	pa-pu-cei	a-ju-tor

La joacă

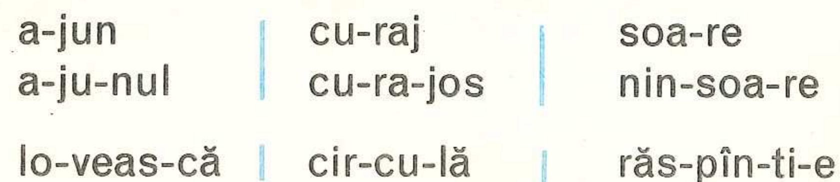
E joi. Sîntem acasă. Începem să ne jucăm. Jenica îl ia pe Martinică din dulap. Ea îi pune cojoc verde. Eu îi pun papucei de piele.

Ionel caută jucăria care vîjîie. Jenica îi vine în ajutor.

Ionel ia jucăria: vîj! vîj!

j j j j j j j j j joc vîj cojoc

Noi începem să ne jucăm.

a-jun	cu-raj	soa-re
a-ju-nul	cu-ra-jos	nin-soa-re
lo-veas-că	cir-cu-lă	răs-pîn-ti-e

Un băiat curajos

Era în ajunul Anului nou. Se pornise o ninsoare mare. Jianu se ducea acasă. Înaintea lui era Mioara. La răspîntie, era să o calce un camion. Jianu, băiat curajos, o luă de mînă.

— Mioaro! Ai răbdare pînă ce apare lumina verde!

J J J J J J J J J Jianu Jenica

Jianu este un băiat curajos.

H
h

hai	o-ra	ve-neam
hai-nă	ho-ra	ve-nea
hai-ne	ho-ră	ve-neau

La horă

Horia este vărul meu.
Odată, eram la el, în satul Hotarele.
Duminica, mă duceam cu Horia la horă.
Acolo, veneau oameni din mai multe sate.
Ei purtau haine cusute cu modele colorate.
În timp ce jucau hora ei cîntau:

Alunelul! Alunelul!
Hai la joc!

h h h h h horă haine

Ei aveau haine curate.

vî-nă-tor	vî-nat	har-nic
vî-nă-toa-re	vî-na-tul	har-ni-că

tot	la-u-dă
tot-dea-u-na	lă-u-dat

Haiduc

Horia este un bun vînător.

Haiduc este cîinele lui. Ce cîine harnic este Haiduc!

Horia se duce des la vînătoare. Haiduc aduce totdeauna vînatul. Îl pune jos.

— Ham, ham, ham!

Horia îl laudă. Haiduc dă din coadă.

Ce se mai bucură Haiduc!

_ nic | hai _ | ho _

H H H H H Horia Haiduc

Haiduc este harnic.

Ș ș

co-coș | roș-cat | niș-te
co-co-șul | roș-ca-te | li-niș-te

por-neș-te | cio-cul
ce-nu-și-e

Roșcatul

Noi avem un cocoș mare. El are penele roșcate. Vine un cocoș de culoare cenușie. Roșcatul îi iese înainte. Se pornește lupta.

Sar deodată,
Dau cu ciocul.
Bat din aripi
Unul cade,
Altul sare.
Se atacă
Și se pișcă,
Dar deodată
Nu mai mișcă.

Cearta a încetat. Acum e liniște.
Roșcatul cîntă voios.

ș ș ș ș ș ș ș ș șir cocoș roșu
Noi avem un cocoș.

peș-ti-șor | în-cet | toar-nă | ju-că-u-șă
peș-ti-șo-rul | în-ce-ti-șor | răs-toar-nă | ju-că-uș

El îl cear-tă.

Peștișorul auriu

Șerban are un peștișor auriu. El îi dă de mîncare. Îi pune și apă curată. Peștișorul e tare jucăuș.

Miorlau vine încetișor: pîș, pîș. Ce lacom se uită la peștișor! Miorlau dă cu laba. Vasul se răstoarnă.

Șerban sare de la locul lui. Îl ceartă pe Miorlau:

— Vai, ce motan rău!

un peștișor | un cocoș
doi peștișori | doi cocoși

Ș Ș Ș Ș Ș Ș Ș Ș Ș Ș Ș Șerban
Șerban are un peștișor.

G g

gă-i-nă
gă-i-nu-șă

gar-dul
gar-du-lui

pă-că-li-tă
pă-că-lit

tîr-coa-le

Găinușa harnică

O găinușă avea casa lîngă pădure. Vulpea îi dădea tîrcoale. Odată, ea bătu în gard: Cioc! Cioc!

— Cine e?

— Sînt eu vecina ta, vulpea. Găinușă harnică, aș dori să văd și eu casa ta!

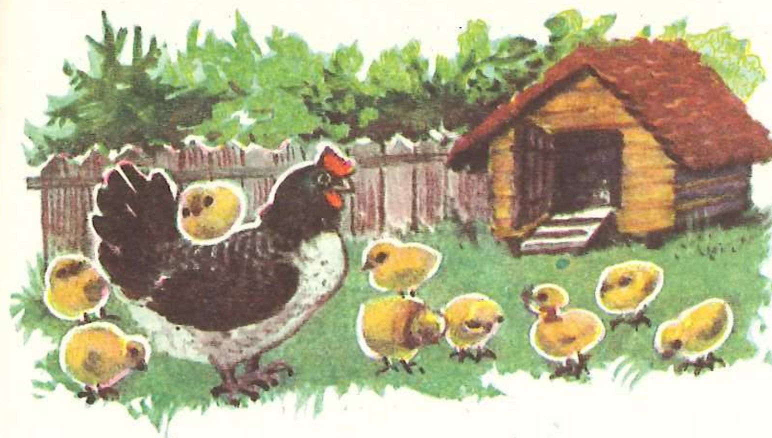
— Bine, vino!

Vulpea dădu ocol gardului, dar poartă nu găsi. Cum să sară gardul?

Și așa, vulpea rămase păcălită.

g g g g g g g g găină belșug

Era o găinușă harnică.

gît
gî-tul

go-laș
go-la-șă

gu-ler
gu-le-raș

și-ret
și-rea-tă

mic
mici

Puișorii

E luna martie. Găinușa harnică are acum nouă puișori. Ei sînt mici și gălbiori. Unul are guleraș roșcat. Cel mai mic are gîtul golaș.

Găinușa a găsit o rîmă.

— Cot-cot-cot!

Puișorii vin repede.

— Piu! Piu! Ce bună e rîma!

Cum se lasă seara, găinușa își bagă puii în casă. Vulpea e șireată. Ea tot mai dă tîrcoale casei.

pui
puii

puișori
puișorii

pomi
pomii

G G G G G G G G G G G G G G G

Găinușa a găsit o rîmă.

al-bă alb	mul-tă mult	tim-pul timp	a-juns ajung

tort cort port	ma-ri-nar ma-ri-nari ma-ri-na-rii

În port

Tata e marinar.

–Nicușor, hai cu mine în port!

Am sărit în sus de bucurie. Nu după mult timp am ajuns în port. Acolo erau multe vapoare.

Unul, vopsit în alb, se depărta încet în larg. Marinarii erau pe punte și salutau.

Am salutat și noi.

Și eu doresc să ajung marinar!

ge

va-gon va-goa-ne va-goa-ne-le	trei tren tre-nul	greu grea grei	sca-un sca-u-ne sca-u-ne-le

pu-ne spu-ne	tai stai	ci-ne cinci	Ge-lu E-u-gen

lo-co-mo-ti-vă	răs-tur-nat

Cu trenul

Gelu, Traian și Lucica pleacă cu trenul.

Un scaun răsturnat e locomotiva. Cîteva scăunele sînt vagoanele.

Eugen e mecanic. El conduce trenul.

— Toată lumea în vagoane! Trenul pleacă peste cinci minute.

Gelu îl urcă greu pe Moș Martin. Rică lepurică stă lîngă Traian.

— Nu te teme, păpușico! Stai lîngă mine, îi spune încet Lucica.

U-u-u! Trenul pornește.

Eugen e mecanic.

Z
z

ra-ză	um-bră
ra-za	um-brit
ra-ze-le	um-bri-te
bar-bă	va-ră
bar-ză	pri-mă-va-ră
ger	zboa-ră
ge-roa-să	a zbu-rat

de-gea-ba | Ea se în-căl-zea.

Vin berzele

Iarna geroasă a trecut. Acum e primăvară. Cerul e senin. Razele soarelui sînt mai calde. Vîntul adie ușor. Numai prin locuri umbrite mai vezi zăpadă.

Azi, la amiază, am văzut o barză. Era pe acoperișul unei case. Se încălzea la soare.

— Cine a adus primăvara? Tu?
Degeaba! Barza nu a auzit.
Ea a zburat mai departe.

z z z z z z z z zăpadă raze

Degeaba! Barza nu a auzit.

gi

Mămica mea,

Lucrezi în uzină. Lucrezi și acasă. Ești ca o albină de harnică. Și cu mine ești atît de bună!

Azi, e ziua ta! E ziua de 8 Martie.

Abia te aștept.

Pentru tine am pregătit un dar, un semn de carte.

Am pus în el toată iubirea mea.

Zoica

lu-crez	zi-uă	u-zi-na
lu-crezi	zi	u-zi-nă
lu-crea-ză	azi	u-zi-ne

tîr-ziu | zori

zi < | — zi — | > ge

Z Z Z Z Z Z Z Z Zoica, uzină

F f

fa-bri-că | fran-ze-lă | fo-lo-si-tor
fa-bri-ca | fran-ze-le | fo-lo-si-toa-re

mun-ci-tor | har-nic
mun-ci-tori | har-nici

hra-nă | cor-nuri | fran-ze-lă

La fabrica de pîine

Ieri am vizitat o fabrică de pîine. Acolo lucrează muncitori harnici. Tatăl lui Florin este și el muncitor acolo. El a mers cu noi prin fabrică.

Am văzut cum se fabrică pîinea neagră, franzela și cornurile.

Munca e grea, dar folositoare.

Pîinea nu poate lipsi din hrana omului.

f f f f f f fabrică franzelă

Ieri am fost la o fabrică.

gi

me-se-ri-e | ma-ca-ra
me-se-rii | ma-ca-ra-giu

mi-nă | fi-la-tu-ră | șo-fer
mi-ner | fi-la-toa-re | șo-feri

in-gi-ner | a-gro-nom

Vreau să am o meserie

Tata e miner. Mama e filatoare. Fratele meu cel mare este șofer. Tatăl lui Cezar este tipograf. Tatăl lui Gigel este macaragiu.

Fiecare om își alege o meserie.

Și eu, cînd voi fi mare, voi avea o meserie.

F F F F F F F F Florin Fănel

Florin e inginer.

Ț ț

ve-ve-ri-ță ve-ve-ri-țe	tră-ieș-te tră-iesc
stu-foa-să stu-foa-se	glu-meș-te glu-mesc
nu-că nuci	fu-ge fug
co-pa-ci-lor	cren-gi-le

Veverița

În pădure trăiesc multe veverițe.

Ele au blăniță roșcată și coadă stufoasă.

Cît e ziua de mare, ele se dau huța pe crengile copacilor.

Georgică le aduce nuci. O veveriță ia o nucă și fuge.

— Veveriță, veveriță, vreau și eu nuci, glumește Țugulea. Dar ea, șireata, aruncă numai cojile. Miezul îl ține pentru ea.

bla-nă blă-ni-ță	coa-dă co-di-ță	fa-tă fe-ti-ță

ț ț ț ț ț ț ț ț ține veveriță

Veverițele au blănița roșcată.

hai-nă hăi-nu-ță	cu-su-tă cu-sut	cro-i-tă cro-it

Hăinuța

Țicu are o hăinuță nouă.

— Tăticule, cum a fost făcută această hăinuță?

— E o poveste lungă. Hăinuța e făcută din stofă de lînă. Lîna a fost tunsă de pe oi și dusă la fabrică. Muncitorii au curățat și au tors lîna. Din fire, țesătorii au țesut stofa. Croitorul a croit și a cusut hăinuța.

— Cîți oameni au muncit la hăinuța mea!

mun-ci-tor mun-ci-tori mun-ci-to-rii	țe-să-tor țe-să-tori țe-să-to-rii	cro-i-tor cro-i-tori cro-i-to-rii

Ț Ț Ț Ț Ț Ț Ț Ț Țicu Țugulea

Țicu are o hăinuță nouă.

cea-sul ceas	cîn-tec cîn-te-cel	a-tîr-nat a-tîr-na-tă
um-blă um-blăm	ne-în-ce-tat în-cet	se în-toar-ce se su-ceș-te

Ea a-jun-ge. El a-jun-ge.	El vrea. Ea vrea.

Lizuca și ceasul

Stă, sus, atîrnat pe perete. Lizuca se uită la el.

— Ce poate fi?

Din el se aude încet un cîntecel.

Tic-tac, tic-tac.

Lizuca vrea să știe ce este înăuntru. Se suie pe un scaun. Întinde mîna, dar nu ajunge la el.

— Ce cauți acolo? Nu se umblă la ceas! îi spune mama.

a-jun, a-tin > ge

mar, pa > gi < ne, nă

ceas întoarce ajunge încet

— Ce cauți acolo?

Dimineața

Cu săpun mă spăl
Și cu apă rece.
Peste fața toată
Mult clăbuc îmi trece.

Și ce dacă somnul
Nu vrea ca să plece?
Eu, dacă mă spăl,
Sînt vioi cît zece!

re, ze, vo > ce

tre, ple, pla > ce

a, a, a > ce < la, ea, lea

circ	a-rici	bur-suc
cir-cul	a-ri-cii	bur-suci

Circul din pădure

În pădure e zarvă mare. Animalele mari și mici sînt adunate în poiană. A venit un circ de seamă.

Moș Martin ridică greutăți. Vulpoiul e dresor. El intră cu zece arici. Aricii fac tumbe. Urmează cinci veverițe. Ce acrobate! Ce agere sînt! Cine le poate întrece?

Doi bursuci aplaudă cu putere.

Numai iepurașul stă pe margine. E din fire cam fricos.

circ arici bursuci cinci

Cinci veverițe vin în poiană.

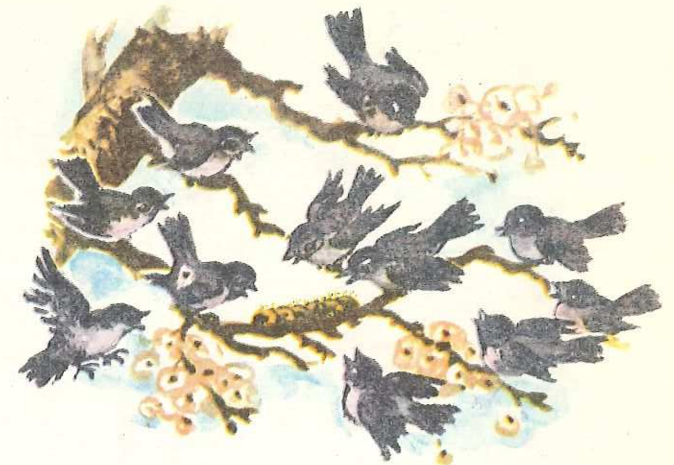
ci-reș
ci-re-șe

cea-tă
cear-tă

vra-bi-e	o-mi-dă
vră-bii	o-mizi

gîl-cea-vă

Să o mă-nînc.
Să o mă-nîn-ce.

Cearta

Pe o ramură de cireș e mare gîlceavă.

— Cip, cip, cip și cip-cirip!

Zece vrăbii se ceartă.

De ce oare?

Au zărit o omidă.

Cine o va mînca?

Între ele vine o vrabie bătrînă.

— Ajunge! Încetați cearta! Pe copaci sînt destule omizi. Căutați din ramură în ramură.

Cine este muncitor
De hrană nu duce dor.

mică	copac	pi— —	ciupercă
mici	co —	pisici	ciu—

min-ge
min-gea

geam
gea-muri

spar-tă
spar-te

în-cin-ge

Mingea

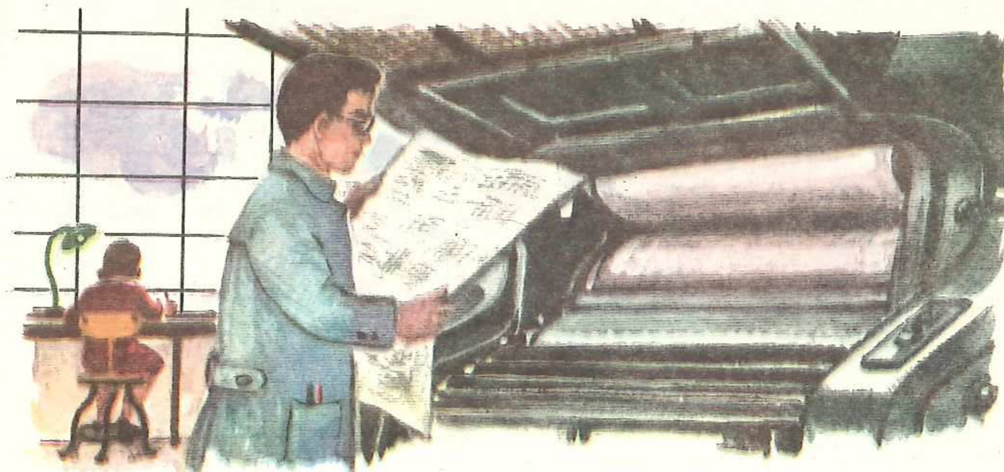
Angela și Georgică au primit o minge în dar. Au ieșit cu mingea în curte. Vine și Geta cu Eugen.

Se încinge joaca. Mingea sare de la un copil la altul. Acum a sărit departe. Georgică fuge după ea.

— Mingea e spartă! A căzut pe un colț de geam. Degeaba, nu ne mai putem juca!

geam minge Angela Geta

Georgică fuge după minge.

re-vis-tă
re-vis-te

roa-tă
ro-ta-ti-vă

ti-pă-resc
ti-pă-reș-te

cu-leg
cu-legi
cu-le-ge

a-jung
a-jungi
a-jun-ge

merg
mergi
mer-ge

La tipografie

Nenea George este tipograf. În fiecare dimineață, el merge la tipografie. Acolo se tipăresc ziare și cărți. Miroase a cerneală.

Cum ajunge, nenea George se așază la mașina de cules litere. Acum, culege o poveste pentru revista noastră. Revista trebuie să intre repede la rotativă. Numai așa va putea să apară la timp.

Nenea George este tipograf.

gim-nas-ti-că	semn	în-tîi
gim-nas-ti-ca	sem-nal	din-tîi
	sem-na-lul	

îm-part	fug
îm-par-te	fu-ge
îm-păr-țim	fu-gim

Ora de educație fizică

Ieșim în curte.

Unu, doi! Unu, doi! Mergem toți în pas vioi.

Ne așezăm pe patru rînduri. Facem gimnastică după comandă. Apoi ne pregătim de fugă. Tovarășul învățător ne dă semnalul. Fugim către marginea terenului. Cîștigă cei care ajung mai repede la semn.

Ura-a-a! Mircea, Gina și Gigel au ajuns cei dintîi.

Gi gi gimnastică margine

Gina și Gigel au fugit repede.

cerb	gi-ra-fă	pi-cior	ră-get
cer-bul	gi-ra-fa	pi-cioa-re	ră-ge-te

gră-di-na zo-o-lo-gi-că

La grădina zoologică

Sîntem la grădina zoologică. Aici vedem animale de la noi din țară și din alte țări.

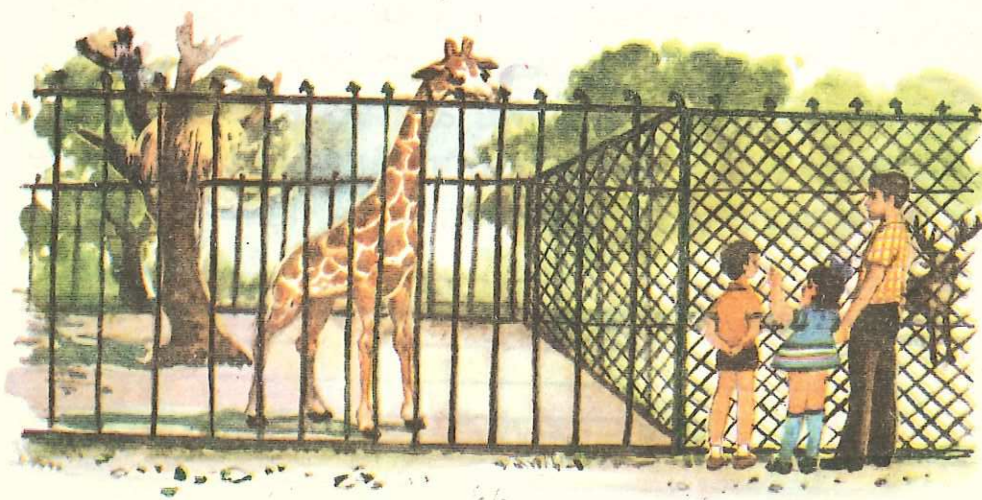
Cerbul își poartă coarnele cu mîndrie. O vulpe se uită șireată la noi.

– Uite și girafa! Ce gît lung are!

– Și picioarele îi sînt lungi!

Deodată se aude un răget.

– Este leul, spune tata. E un animal frumos și puternic. I se mai zice și regele animalelor. Să mergem la el!

che

o-che-lari | u-re-che | şcoa-lă
o-che-la-rii | pe-re-che | şco-lar

Tu citeşti. | El citeşte.

Costache şi ochelarii

Bunicul citeşte ziarul. Costache vrea şi el să citească.

— Bunicule, te rog, îmi dai ochelarii tăi?

— Sînt mari pentru tine. Îţi fac unii pe măsura ta.

Bunicul îi face o pereche de ochelari din carton. Costache îşi pune ochelarii. Apoi, ia ziarul în mînă.

— Ce ai citit? îl întreabă bunicul.

Costache îi spune ceva la ureche.

— Nu te necăji, îi spune bunicul. Cînd vei merge la şcoală, vei învăţa să citeşti.

che ureche ochelari

Costache îşi pune ochelarii.

pă-pu-şă | pă-pu-şari | Va-si-le
pă-puşi | pă-pu-şa-rii | Va-si-la-che

ja-che-tă | sce-nă

Vasilache

La şcoală avem şi teatru de păpuşi.

Tovarăşa învăţătoare ne arată o păpuşă cu nasul lung şi roşu. Pe cap are un fes galben. Este îmbrăcată cu o jachetă cu picăţele.

E tare hazlie!

— Cum se numeşte? am întrebat noi.

— Vasilache. E prima păpuşă care a jucat la noi pe scenă. Ea rîdea de leneşi şi de mincinoşi, de bătăuşi şi de lăudăroşi. Păpuşarii o poartă peste tot.

Vasilache este o păpuşă fără pereche.

Vasilache este o păpuşă hazlie.

chi

te-le-vi-zor	des-chi-de	în-chis
te-le-vi-zo-rul	des-chid	des-chis

fe-li-ci-ta-re	po-e-zi-e
fe-li-ci-tări	po-e-zii
Eu de-se-nez.	Voi de-se-nați.

La televizor

Mama deschide televizorul. Paraschiva și Chiriac vin repede. E ora copiilor. Apare Mihaela. Ea stă de vorbă cu școlarii din clasa întîi.

— Am aflat că învățați bine și mă bucur, spune Mihaela. Acum, puteți citi și socoti. Ați învățat multe poezii. Desenați și cîntați frumos. Ba chiar, de 8 Martie, ați trimis felicitări mamei și tovarășei învățătoare. Bravo, copii!

Paraschiva și Chiriac sar în sus de bucurie.

chi deschide Paraschiva

Chiriac privește la televizor.

steag	chip	unchi
stea-gul	chi-pul	un-chiul

ro-chi-e	bu-chet
ro-chi-ță	bu-che-te

ma-ni-fes-ta-ți-e

De 1 Mai

E mare sărbătoare. E ziua de 1 Mai.

Ne pregătim să mergem la manifestație. Mama îmi dă rochița cea nouă. Plecăm.

Ce mulți oameni! Unii au în mîini buchete de flori. Alții poartă steaguri roșii și tricolore. Îl văd și pe unchiul Paraschiv. El duce un steag mare, roșu.

Apare un grup de tineri. Ei sînt îmbrăcați în costume naționale. Pe chipurile lor e multă veselie. Ei trec cîntînd și jucînd.

Trăiască ziua de 1 Mai!

ghe

ghe-te
ghe-tu-țe
ghe-tu-țe-le

ghem
ghe-mu-it
ghe-mu-i-te

a-te-li-er
a-te-li-e-rul

cli-pă
cli-pe

gher-ghef
gher-ghe-furi

Ghetele și ghetuțele

Ghetuțele lui Gheorghe stau ghemuite pe prispă.

Lîngă ele vin ghetele tatălui său.

— Sîntem atît de obosite! spun ghetele. Toată ziua am alergat. Am fost pe ogor, la țarcul oilor, în livadă, la atelierul cu gherghefuri.

— Obosite sîntem și noi, răspund ghetuțele. Și Gheorghe a alergat toată ziua, dar la joacă!

Peste cîteva clipe și ghetele și ghetuțele au adormit.

ghe ghete Gheorghe
Ghetuțele stau ghemuite.

în-ghe-ța-tă
în-ghe-țat

bu-zu-nar
bu-zu-na-re

ghe-re-tă
ghe-re-te

vîn-ză-tor
vîn-ză-to-rul

lă-co-mi-e
la-com

Înghețata

E cald. Angheluță iese tiptil din curte. La gheretă din colț este înghețată.

— Ce bună este înghețata! Aș mînca și eu!

Angheluță are în buzunar doi lei de la bunica. El cere două cornete de înghețată. Angheluță le ia și începe să mănînce cu lăcomie. Vînzătorul îl vede.

— Nu te grăbi! Înghețata se mănîncă încet. Altfel, are să te doară în gît.

ghe — te
ghe — me

pa — che — te
ra — che — te

Angheluță cere înghețată.

ghi

ne-ghi-nă
Ne-ghi-ni-ţă

în-ghi-te
în-ghit
în-ghiţi

ghem	gînd
ghe-mul	gîn-dul

Neghiniţă

A fost odată un moş şi o babă. Pe cînd împletea la ciorap, bătrîna se gîndea.

— Bine ar fi să avem un copil. Fie şi cît un ghem de mare.

— Dar, dacă ar fi cît o neghină?

— Cine a vorbit?

— Eu, Neghiniţă, gîndul oamenilor. Sînt mic de tot şi pot intra în urechile oamenilor. Aşa am aflat la ce te gîndeai.

— Bine, Neghiniţă, vino să te văd!

Bătrîna dădu să îl sărute.

— Încet, mamă, că mă înghiţi! zise Neghiniţă.

ghi ghiveci neghină
Neghiniţă era mic de tot.

Ghici!

Din grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A ieşit un ghem de scai
Ca să caute furnici.
Ce să fie oare?
Ghici?

Ghici, ce e?

Lungi urechi, picioare lungi,
Doar cu puşca îl ajungi,
Doarme în lan şi în tufiş
Tot cu ochii mari, deschişi.

Ghici ghicitoarea mea!

X x

e-xer-ci-țiu | pix | ex-pli-ca-ți-e
e-xer-ci-ții | fix | ex-pli-ca-ții

O întîmplare

Sună de intrare. E ora nouă fix.

Acum, avem matematica. Tovarășul învățător ne dă să rezolvăm cîteva exerciții de adunare.

Deschidem caietele. Începem să lucrăm. În clasă este liniște deplină.

Deodată se aude glasul Xeniei:

— Nu mai am cerneală în stilou!

Elevii o privesc nemulțumiți.

Alexe îi împrumută Xeniei un pix.

Acum, toți elevii pot termina exercițiile în liniște.

x X x X pix explicație exercițiu

Alexe îi dă Xeniei un pix.

ki-lo-gra-me | ma-ga-zi-ne
ki-lo-gram | ma-ga-zin
ki-lo-gra-mul | ma-ga-zi-nul
cum-pă-ră-turi | ki-lo-me-tru

La cumpărături

— Hai, Gheorghiță, să o ajutăm pe mama, îmi spune tata.

Plecăm la magazinul alimentar. Pînă acolo, facem un sfert de oră. Este aproape un kilometru.

Cumpărăm un kilogram de orez, două kilograme de zahăr și două kilograme de carne. Luăm și un kilogram de brînză.

Ajungem acasă.

— A fost grea plasa cu cumpărături? întreabă mama.

— Să socotească Gheorghiță cîte kilograme a avut, spune tata.

k K k K kilogram kilometru

Kilogram Kilometru

stra-dă | stro-pesc
stra-da | stro-peș-te

strat
stra-turi
stra-tu-ri-le

stro-pi-toa-re
stropi
stro-pii

pli-veș-te | în-vi-o-rea-ză
pli-vesc | în-vi-o-ra-te

O fetiță harnică

Crina locuiește pe strada mea. E o fetiță numai cît un nod de mare. Cum se face cald o văd în grădină. Ea plivește iarba din straturile de zarzavat sau udă florile.

Și acum e cu stropitoarea în mînă.

— Ce faci acolo, Crina?

— Stropesc florile! Uite cum se înviorează sub stropii reci de apă.

stradă stropi păstrează strat

scri-e | scris | poș-tă
scriu | scri-soa-re | poș-taș

răb-da-re | a-be-ce-dar
ne-răb-da-re | a-be-ce-da-re

Scrisoarea

Azi, poștașul a trecut și pe la noi. Era cu geanta plină de scrisori. El a lăsat un plic pe care era scris numele meu. Am deschis plicul cu nerăbdare. Era de la prietenul meu Florin.

Am început să citesc.

Dragă Andrei,
Am învățat și ultima literă din abecedar. Cît de bucuros sînt că știu să scriu și să citesc!
Aceasta e prima mea scrisoare. De cînd doream să o pot scrie!
Cu bine,
Florin

â

ro-mân | ro-mâni | ro-mâ-nesc
ro-mân-că | ro-mân-ce | ro-mâ-neas-că

Re-pu-bli-ca So-ci-a-lis-tă Ro-mâ-ni-a

Țara mea

Țara în care locuim se numește Republica Socialistă România.

Avem o țară mare, frumoasă și bogată. Locuitorii ei sînt harnici și pricepuți.

Capitala țării noastre este orașul București.

Ești atîta de frumoasă,
Țara mea!
Pentru tine-am să muncesc,
An de an, să înflorești,
Țara mea!

â â â â â român română

Republica Socialistă România

Partidul

Oriunde merg,
În tot ce simt
Alături ești
Iubit Partid!

Ești școala nouă,
Cartea frumoasă,
Ești pîinea caldă
Ce-avem la masă.

Ești cîmpul verde,
Ziua senină,
Hidrocentrala
Ce dă lumină.

Trăiască

Partidul Comunist Român!

ALFABETUL LIMBII ROMÂNE

a	A	b	B	c	C
a	*A*	*b*	*B*	*c*	*C*

d	D	e	E
d	*D*	*e*	*E*

f	F	g	G	h	H
f	*F*	*g*	*G*	*h*	*H*

i	I	î	Î
i	*I*	*î*	*Î*

j	J	k	K	l	L
j	*J*	*k*	*K*	*l*	*L*

m	M	n	N	o	O
m	*M*	*n*	*N*	*o*	*O*

p	P	r	R
p	*P*	*r*	*R*

s	S	ș	Ș	t	T
s	*S*	*ș*	*Ș*	*t*	*T*

ț	Ț	u	U
ț	*Ț*	*u*	*U*

v	V	x	X	z	Z
v	*V*	*x*	*X*	*z*	*Z*

Vine ploaia!

Vine ploaia, bine-mi pare!
În grădină am o floare,
Ploaia o va crește mare,
Vine ploaia, bine-mi pare!

Vine ploaia, bine face!
Spicul plin acum se coace,
Spicului răcoarea-i place,
Vine ploaia, bine face!

de *George Coșbuc*

1 Iunie

Azi, pentru toți copiii lumii e sărbătoare.

Am venit la școală cu flori și stegulețe. Vrem să ne facem clasa mai frumoasă ca oricînd. E doar ziua noastră, ziua copiilor!

În această zi, dorim să ne arătăm bucuria și recunoștința pentru cei care ne poartă de grijă. Vrem să trăim în pace și să avem o copilărie fericită.

Și acum, de ziua noastră,

Haideți, copii, să cîntăm,
Cu toți copiii din țară!
A noastră e ziua, copii,
E ziua întîia din vară!

Bun venit, vară!

A venit vara. Ea a adus zile cu cer senin și soare arzător.

În livadă, fructele au început să se coacă. În grădini, legumele sînt din belșug. Pe cîmp, lanurile aurii de grîu așteaptă secerătorii.

E căldură ca de cuptor. Arșița ne gonește pe malul rîului, la pădure, la ștrand, la munte sau la mare. Cîte plimbări nu putem face vara!

Vară, vară! Am vrea să stai cît mai mult la noi! Ne place căldura razelor tale și ne bucurăm de bogăția pe care o aduci. De aceea, îți spunem bun sosit!

Șoimii patriei

Fetițe și băieței
Sîntem șoimii patriei
Harnici și ascultători
În grădina țării flori.

Școala, munca o-ndrăgim
Și părinții ni-i iubim.
Învățăm, ne pregătim
Țării de folos să-i fim.

Ție-ți datorăm partid
Traiul liber fericit
Spre-mpliniri și viitor
Sub drapelul tricolor.

Ție-ți datorăm partid
Traiul liber fericit.

Săptămîna

Șapte flori,
Șapte surori
Cît ai vrea să le măsori,
Cum e una-i și cealaltă;
Nici mai mică, nici mai înaltă!

Din grădină cînd le-aduni,
Îți apare-n față *luni*.
Marți răsare după ea:
O zorește *miercurea!*
Scoate capul, mai apoi,
Floarea următoare: *joi*.
Vinerea în spate-i stă.
Apoi, alta: *sîmbătă!*
Duminica-n fugă mare
S-a gătit de sărbătoare!
Iar grădina ce le crește
Săptămîna se numește.

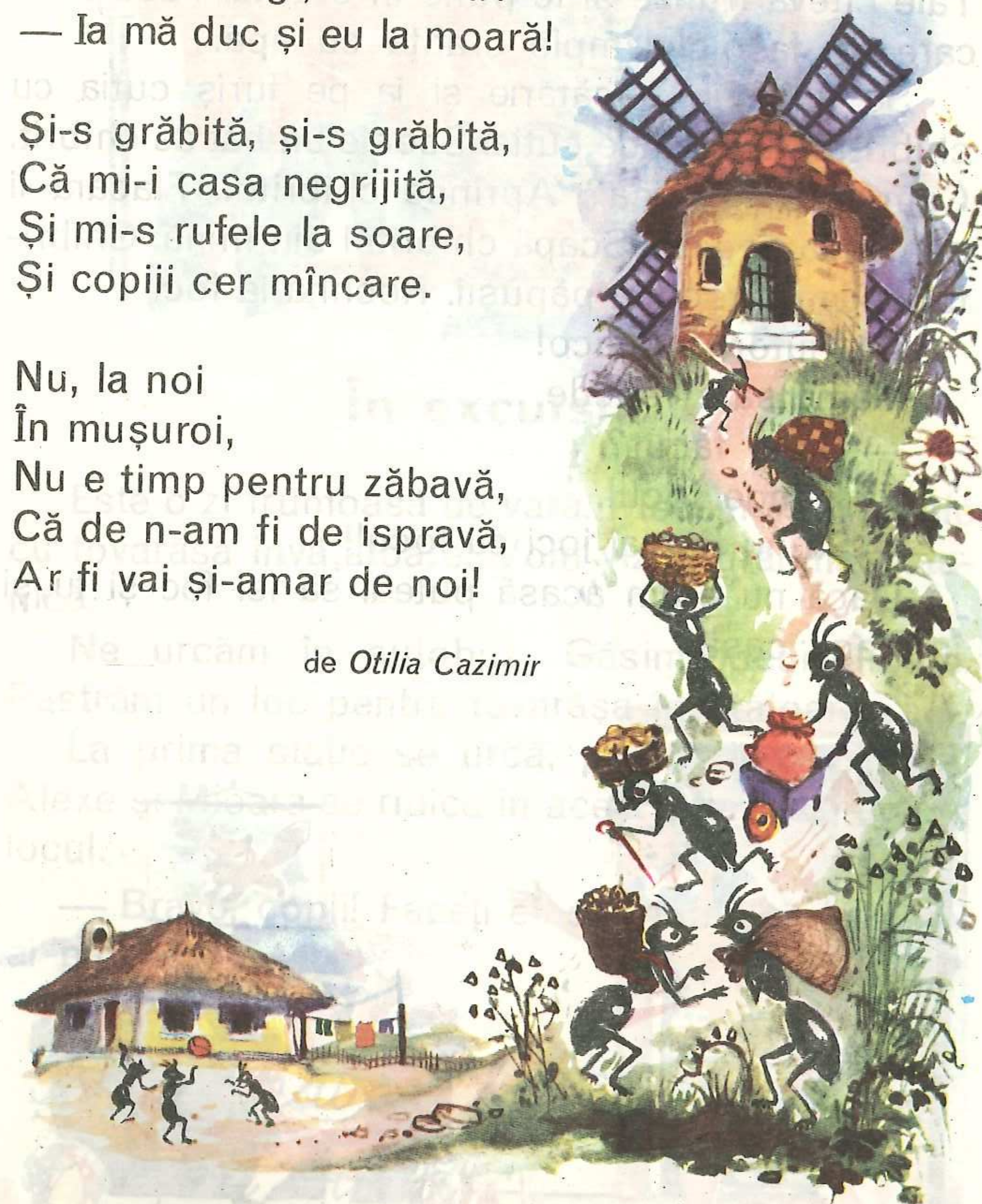
Gospodina

O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate.
— Încotro fugi, surioară?
— Ia mă duc și eu la moară!

Și-s grăbită, și-s grăbită,
Că mi-i casa negrijită,
Și mi-s rufele la soare,
Și copiii cer mîncare.

Nu, la noi
În mușuroi,
Nu e timp pentru zăbavă,
Că de n-am fi de ispravă,
Ar fi vai și-amar de noi!

de *Otilia Cazimir*

Nu vă jucați cu chibriturile!

Lenuța se joacă în casă cu păpușa. Îi face de mîncare. Așază cratițele pe aragaz ca mămica. Taie cîteva frunze și le pune în cratiță. Face mîncare de fasole! Umple cratița cu apă.

Se duce în bucătărie și ia pe furiș cutia cu chibrituri. Deschide cutia. Scoate un băț de chibrit. Cum face mămica? Aprinde chibritul. Flacăra îi ajunge la degete. Scapă chibritul din mînă. Chibritul cade pe rochița păpușii. Rochița ia foc.

— Ajutor, mămico!

Mama sare repede.

— Ce-ai făcut?

Ea stinge focul.

— Să nu te mai joci cu focul!

Dacă nu eram acasă puteai să iei foc și tu, și întreaga casă.

În excursie

Este o zi frumoasă de vară. Plecăm în excursie cu tovarășa învățătoare. Vom vizita grădina botanică.

Ne urcăm în autobuz. Găsim locuri libere. Păstrăm un loc pentru tovarășa învățătoare.

La prima stație se urcă, prin față, o bătrînă. Alexe și Mioara se ridică în același timp să-i ofere locul.

— Bravo, copii! Faceți cinste numelui de șoimi ai patriei.

Șoimii patriei fac în fiecare zi o faptă bună.

Tatăl meu

— Tatăl meu zidește case,
Cocoțat pe schele.
El cu fruntea lui ajunge
Pînă sus la stele.

— Tatăl meu coboară-n
mină,
Ca să smulgă fierul,
Dar pe seară, mult îi
place
Să privească cerul.

— Tatăl meu dă țării pîine,
E pe cîmpuri vara,
Are mari oștiri de grîne
Cît se-ntinde țara.

— Tata străjuie-n uzine
Marile cuptoare;
Fierbe-n vatră, cu oțelul,
Bulgării de soare.

— Alb halat îmbracă tata
În spital cînd vine.
Spune-i numai ce te doare,
El te face bine!

— Tata ne deschide-n școală
Cel dintîi caietul.
El ne-nvață socotitul,
El, și alfabetul.

Eu cresc mare lîngă tata
Și-nvăț carte bine,
Ca părinții mei să fie
Mîndri și de mine!

Primăvara

Odată, fiicele bătrînului an se lăudau așa:

— Eu, spunea primăvara, sînt fiica cea mai tînără și mai frumoasă. Pe mine mă mîngîie soarele cu razele lui călduțe și luminoase.

Eu trezesc la viață întreaga natură.

Aici flori, dincolo verdeață, pomi în floare, zumzet de albine, ciripit de păsărele.

Ogoarele răsună de duduitul tractoarelor. Cîtă frumusețe, cîtă viață și veselie peste tot locul!

Vara

— Eu sînt cea mai strălucitoare, zicea vara, a doua fiică. Soarele mă iubește mai mult.

Razele lui fierbinți îmi coc grînele și fructele. Cît vezi cu ochii spice de aur, livezi îmbelșugate și pajiști odihnitoare. Aici, se seceră și se treieră, dincolo se cosește fînul, se culeg cireșe, vișine, piersici și caise.

Toamna

— Nici una dintre voi nu mă întrece în frumusețe, nici în bogăție, spunea a treia fiică a anului, toamna. Nu vedeți că peste tot, pe unde trec, pămîntul îmi dăruiește rodul? Am din belșug struguri, mere, nuci, zarzavaturi și legume.

Hambarele sînt pline cu porumb.

Iarna

Iarna, a patra fiică a anului, înveșmîntată în alb cu o cunună de steluțe argintii vorbea și ea astfel:

— Eu nu mă laud cu frumusețea, nici cu bogăția. Deși am inima de gheață, eu țin cald semănăturilor. Le învelesc cu covoare albe și moi de nea. Eu le pregătesc copiilor cele mai multe bucurii: zăpadă pentru schi, gheață pentru patinaj, pîrtie pentru săniuș. Le aduc Anul nou cu pom de iarnă și jucării.

Ghicitoare

Am un copac
Cu douăsprezece ramuri,
Pe fiecare ramură,
Cîte patru cuiburi.
În fiecare cuib
Cîte șapte ouă.
Ghici, ce e?

Lunile anului sînt,
ianuarie, februarie,
martie, aprilie, mai,
iunie, iulie, august,
septembrie, octombrie,
noiembrie, decembrie.

Cînd e pace!

Florile zîmbesc la geam,
Merg copiii să se joace,
Păsări ciripesc pe ram
Cînd e pace!

Tata cîntă pe tractor,
Mama cozonaci ne face,
Iar noi învățăm cu spor
Cînd e pace!

Case înalță către cer
Zilnic mîinile dibace,
Țara e un șantier
Cînd e pace!

Texte pentru lectura suplimentară

Am șapte ani

De ce toți zic
Că eu sînt mic?
Șapte ani
Am împlinit.
Asta nu e de glumit!
Vezi? Încetul,
Cu încetul,

Am învățat
Tot alfabetul
De acum,
Eu pot citi:
Glume, basme, poezii.
Tot ce școala ne învață
Prinde bine-apoi în viață.

Vulpea și cocoșul

Odată, într-o seară, vulpea cea vicleană a plecat în sat ca să fure găini. În drumul său, ea întreba pe oricine întîlnea:

— Nu aveți cumva vreo găină de vînzare?

Un cocoș pintenat, cu creastă roșie ca focul și penele din coadă îndoite ca o seceră, văzînd-o pe cumătra vulpe și auzindu-i dorința i-a strigat:

— Dacă vrei găini și rațe, uite colo un coteț.

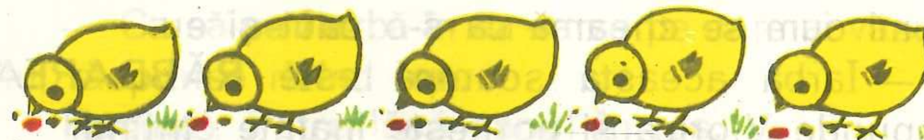
Vulpea lacomă sări repede să-și umple sacul ce-l avea în spinare. Dar și mai repede ea fugi înapoi spre pădure.

În urma ei alerga Grivei, în a cărui cușcă intrase vulpea păcălită de cocoș.

Cocoșul de pe gard rîdea și striga:

— Ei, ce zici cumătră vulpe, o să mai dorești găini?

Desenați și voi:

Iarba prețioasă

Ileana și Viorica vin spre casă. Fiecare duce pe cap cîte un coș cu fructe. Coșurile sînt grele. Ileana se plînge mereu. Viorica merge și tace. Ba, chiar, de la o vreme rîde și cîntă voioasă.

— Cum de poți să cînți? o întreabă Ileana. Doar coșul tău e tot atît de greu ca și al meu.

Viorica rîde și spune:

— Am pus în coșul meu o iarbă de preț. De aceea nu simt greutatea. Fă și tu ca mine. Vei vedea cum coșul tău se va ușura.

— Dă-mi, te rog, și mie puțină iarbă sau spune-mi cum se cheamă ca s-o caut și eu.

— Iarba aceasta scumpă este RĂBDAREA, răspunde Viorica și pornește înainte cîntînd.

Spune adevărul!

Pe șoseaua ce duce spre satul vecin, doi băieți pășesc liniștiți, unul lîngă altul. Pe unul îl cheamă Ion și pe celălalt Petre. Din cînd în cînd, mai scot cîte o vorbă ca să li se pară drumul mai scurt. Apoi, tac din nou.

Ion a întors capul spre dreapta șoselei și a văzut o grădină de zarzavat.

— Ia te uită ce varză mare!

— Da de unde, îi răspunde Petre. Eu am văzut odată o varză cît casa de mare.

— Ciudat, zise Ion. Adică, nu este chiar atît de ciudat. Și eu am văzut o oală mare, mare, cît școala de mare!

— Dar la ce folosea o astfel de oală?

— Ca să se fiarbă în ea varza pe care ai văzut-o tu, răspunse rîzînd Ion.

Rușinat, Petre lăsă capul în jos.

Iubește munca!

A fost odată un om leneș de nu avea pereche. El se plîngea că nu-l ajută mîinile să facă treabă. Era tare neîndemînatic. Toate îi scăpau din mînă și orice lucru îi ieșea pe dos. De aceea era sărac de nu avea nici după ce bea apă.

Într-o zi, în sat sosi un învățător nou. Se dusese vestea despre el că este un om foarte învățat. Leneșul veni la învățător și-l rugă să-l învețe cum să devină bogat.

— Cunosc niște cuvinte vrăjite, dar ele trebuie rostite în timp ce mîinile împletesc coșuri din răchită. Aceste cuvinte sînt: „Muncește repede și bine".

Și de a doua zi omul începu să împletească coșuri. Cînd făcu mai multe le duse la cooperativă. Cu banii cîștigați își cumpără cele necesare. Cu fiecare zi ce trecea omul nostru lucra cu mai mult spor. Nu peste mult timp ajunse printre fruntașii satului. De abia acum înțelese de ce învățătorul spusese despre acele cuvinte că sînt vrăjite.

Cravata de pionier

Cînd vei primi cravata
Cu cinste s-o păstrezi,
Drapelul nostru roșu
În ea mereu să-l vezi.

A fîlfîit drapelul
Pe front, în grele lupte,
Și au căzut părinții,
Luptînd cu el în frunte.

Și mulți copii ca tine
În luptă și-au dat viața.
Tu cînd privești cravata
Să-ți lumineze fața.

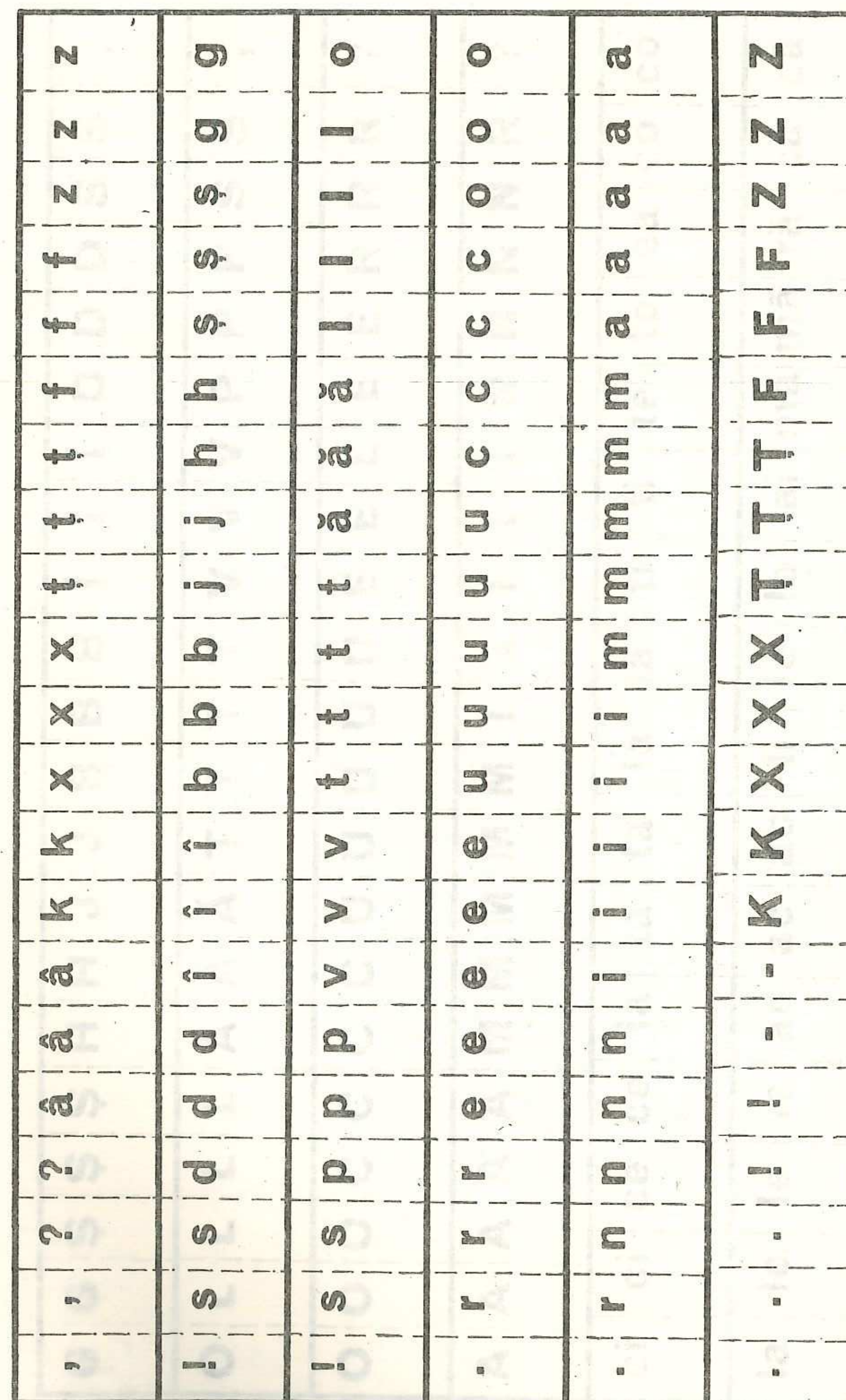

Republica, patria mea!

Pe tine cu drag eu te cînt,
Al patriei mele pămînt.
Și ție voios îți zîmbesc
Albastrule cer românesc.

Aici, eu mă bucur deplin,
Și traiul aici mi-e senin!
Și-aici îmi sînt anii voioși,
Căci tu mi-i înalți luminoși.

Pe tine, Partid, eu te cînt!
Pe-al patriei mele pămînt,
Să crească sub pavăza ta
Republica, patria mea!

,	,	?	?	â	â	â	k	k	x	x	x	ț	ț	ț	f	f	f	z	z	z
!	s	s	d	d	d	î	î	î	b	b	b	j	j	h	h	ș	ș	ș	g	g
!	s	s	p	p	p	v	v	v	t	t	t	t	ă	ă	ă	l	l	l	l	o
.	r	r	r	e	e	e	e	e	u	u	u	u	u	c	c	c	c	o	o	o
.	r	n	n	n	n	i	i	i	i	i	m	m	m	m	m	a	a	a	a	a
.	.	.	!	!	-	-	K	K	X	X	X	Ț	Ț	T	F	F	F	Z	Z	Z

De aici se taie ←

G	G	Ș	Ș	Ș	H	H	J	J	B	B	B	Î	Î	Î	D	D	D	S	S	,
O	L	L	L	L	Ă	Ă	Ă	T	T	T	T	V	V	V	P	P	P	S	S	,
O	O	O	C	C	C	C	U	U	U	U	U	E	E	E	E	E	R	R	R	?
A	A	A	A	A	M	M	M	M	M	I	I	I	I	I	N	N	N	N	R	?

ci	ci	ce	ce	ia	ta	ta	tă	tă	ti	ti	te	te	ea	co	co
la	le	le	le	au	ac	ab	li	lo	lo	ai	mă	mă	ră	că	că

De aici se taie ←

la	lu	lu	li	ou	om	am	am	un	un	ro	mo	mo	ca	ca	cu
ri	ri	ri	re	re	me	me	mu	mu	ne	ne	nu	nu	ru	ru	cu
ra	ra	ni	ni	ni	na	na	na	na	mi	mi	mi	ma	ma	ma	ma
Co	Co	Ea	Te	Te	Ti	Ta	Tă	Tă	Ta	Ta	Ia	Ce	Ce	Ci	Ci
Că	Că	Ra	Mă	Mă	Ai	Lo	Lo	Li	An	Ac	Au	Le	Le	Le	La
Cu	Ca	Ca	Mo	Mo	Ro	Un	Un	Am	Am	Om	Ou	Li	Lu	Lu	La

De aici se taie! ←

Cu	Ru	Ru	Nu	Nu	Ne	Ne	Mu	Mu	Me	Me	Re	Re	Ri	Ri	Ri
Ma	Ma	Ma	Ma	Mi	Mi	Mi	Na	Na	Na	Na	Ni	Ni	Ni	Ra	Ra

pic	tat	nar	vel	cin	tor	nul	văr	nea	mar	mir	pac	var
voi	voi	vin	cel	cel	tin	cea	cea	cer	cer	tot	toc	toc
tac	lat	cul	cul	lul	lul	rul	rul	cal	măr	mar	nuc	mac
lan	car	lac	loc	rac	cuc	nuc	lin	rar	rar	cor	cor	mic

De aici se taie ←

pă	pă	pi	pe	pe	pa	pa	ve	ve	vă	va	va	vi	vi	in	at
Var	Pac	Mir	Mar	Nea	Văr	Nu	To	Ci	Ve	Nar	Ta	Pic			
Toc	Toc	Tot	Cer	Cer	Cea	Cea	Tin	Ce	Ce	Vin	Voi	Voi			
Mac	Nuc	Mar	Măr	Cal	Ru	Ru	Lu	Lu	Cu	Cu	Lat	Tac			
Mic	Cor	Cor	Rar	Rar	Lin	Nuc	Cuc	Rac	Loc	Lac	Car	Lan			
Am	In	Vi	Vi	Va	Va	Vă	Ve	Ve	Pa	Pa	Pe	Pe	Pi	Pă	Pă

De aici se taie ←

Nr. colilor de tipar : 8,5
Bun de tipar : 28.12.1981

Com. nr. 10 619/28 001
Combinatul poligrafic
„CASA SCÎNTEII"
București — R.S.R.